

STS de 10 de juny de 2024, recurs 1789/2022

A efectes de compatibilitat amb activitats privades, el 30 % del complement específic que no es pot sobrepassar és el que té relació amb les característiques de cada lloc de treball (accés al text de la sentència)

Un membre de la Guàrdia Civil **va sol·licitar la compatibilitat per a l'exercici de l'advocacia i la docència**, la qual li fou **denegada perquè la quantia del complement específic superava el 30 % de les retribucions bàsiques** exclosos els conceptes d'antiguitat. El funcionari **superava aquest 30 % només si es computava la totalitat del complement específic i no si es prenia en consideració únicament l'anomenat "component singular"** (art. 4.b.2 del *Real Decreto 950/2005, de 29 de julio, de retribuciones de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado*).

L'assumpte arriba al TS, que es planteja la **qüestió d'interès cassacional objectiu** següent: interpretar l'art. 16.4 de la *Ley 53/1984, de 26 de diciembre, de Incompatibilidades del personal al servicio de las Administraciones Públicas*, per determinar si, a l'efecte de reconèixer la compatibilitat per a l'exercici d'activitats privades al personal que exerceix llocs de treball que comportin la percepció de complements específics, o concepte equiparable, la quantia del qual no superi el 30 % de la seva retribució bàsica, s'ha de considerar la suma global percebuda en aquest concepte o únicament aquella part que retribueixi, específicament, les condicions especials del lloc de treball, la seva penositat o dificultat.

El TS entén que només cal computar en aquest 30 % el relatiu a les característiques del lloc de treball, d'acord amb els arguments següents:

- **La finalitat**, des d'una perspectiva teleològica, **de l'art. 16.4 de la Ley 53/1984, és excloure de la compatibilitat el personal funcionari que ocupa llocs de treball que, per la seva dificultat, penositat o perillositat, és remunerat de manera particularment elevada**, situada pel legislador en més del 30 % de les retribucions bàsiques. I per això s'ha d'entendre que són llocs l'adequat acompliment dels quals aconsella una dedicació exclusiva.
- Si és així, **la conclusió ha de ser que només aquell component del complement retributiu que en realitat té relació amb les característiques de cada lloc de treball es pot tenir en compte a l'hora de calcular si se supera el 30 % de les retribucions bàsiques**. La solució contrària podria resultar aleatòria, ja que superar o no el sostre del 30 % esmentat dependria de quins conceptes retributius -qualsevulla que sigui la seva finalitat- s'enquadren dins del complement específic.
- La *Ley 53/1984* és contemporània de *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la Función Pública*, i per això **és convenient llegir l'art. 16.4 de la primera d'aquestes normes a la llum de l'art. 23.3.c de la segona**.

El TS declara el dret del recurrent a la compatibilitat sol·licitada.